

KRZEWINA (22) *sb f*

e oraz a jasne.

sg *N* krzewina (3). ◇ *G* krzewiny (4). ◇ *A* krzewinę (5). ◇ *I* krzewiną (1). ◇ *L* krzewinie (9).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w.

Krzaki, zarośla; frutetum Mącz, Cn (22) : wekrzewynye na lągyewnyczky dzyedzynye yey zaftąpill. LibMal 1544/93v, 1544/93v; Rozgrom ty ftádo owiec wnet iáki wrzałk będzye/ Iáko fie po krzewinie wnet szukáią wżędzye. RejWiz 37; Iuż kiedy w drogę iedzyełz/ pátrzay po krzewinie/ Kędy fie kto obráca/ á kędy cie minie. RejWiz 192, 93v, 96v, 98, 142v, 158, 189v [2 r.], 190; Fruticosus, Pełny krzewiny Mącz 138b, 138b; Adam/ gdy mu zgálla tá śwíęta śwíátłość w sercu iego/ wnet fie krył po krzewinie RejPos 339; poftąpyel pan Ian zikorłki temu lorkowy Krzewynę wtele tego ogroda ZapKościer 1584/47v; PudłFr 32.

Szeregi: »krzewina albo chrost« (1): Frutetum [...] Myeyfcze gdzie wiele Krzewiny álbo chróftu yeft. Mącz 138b.

»kierz albo krzewina« (1): Rubus, Kiers/ álbo krzewiná czernie álbo głóg ná którym yágoty czerwone roftą yeżyny. Mącz 359b.

»krzewie albo krzewina« (1): Retae arbores quae ex ripis fluminum eminent, aut in alveis ipsorum stant, Krzewie álbo krzewiná chróft ná brzegách álbo też w lámicách rzék roftąca. Mącz 354a.

a. Pułapka na ptaki z gałęzi ułożonych tak by imitowały krzaki; tu w przen (2) : Pátrzayże tego chłopá márnego sprofnego/ Tego śwíátá chytrego ná wżem obłudnego Iáko ná nas sżyroko tę fiatkę rozbiya/ A rzadki z nas chociay wie ktory ią omiya. Náftáwiał nam krzewiny z roznemi przyśmáki/ Do ktorych dziwno łudzi nędzne nieboraki. RejWiz 103v, 104.

Cf **KIERZ, KRZAK, KRZE, [KRZEW], KRZEWIE**